

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu: **M.**, .bytom X. proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny**, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 8 o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo AA/2010/01945-NSVOPPK/JH zo 16. februára 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 21. októbra 2010, č.k. 14S/19/2010-53, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 21. októbra 2010, č.k. 14S/19/2010-53, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 21. októbra 2010, č.k. 14S/19/2010-53 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2010/01945-NSVOPPK/JH zo dňa 16. februára 2010, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici č. ME04-1307/09-Pik zo dňa 4. novembra 2009 o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla ďalej aj „príspevok“).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného bolo vydané na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, zistené skutočnosti boli správne právne posúdené a vydané rozhodnutie je dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené. Pokiaľ žalobca zdôrazňoval potrebu jeho vozenia na lekárske ošetrenia a vyšetrenia, príp. na liečbu, krajský súd v tejto súvislosti prisvedčil žalovanému, že zákon 447/2008 Z.z. umožňuje priznanie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla len v zákonom stanovených prípadoch. Účelom príspevkov je pritom umožniť zdravotne postihnutej osobe prístup k zákonom definovaným aktivitám (v danom prípade návšteva predškolského zariadenia, príp. spoločenské aktivity) za približne porovnateľných podmienok, teda aby si osoba zdravotne postihnutá vďaka príspevku mohla zabezpečiť dopravu do zamestnania, školského či predškolského zariadenia, denného stacionára alebo iného podobného zariadenia. Krajský súd poukázal na to, že v danom prípade zákon neumožňuje priznanie príspevku. V dobe, keď mal maloletý žalobca štyri roky a materskú školu v stanovenom rozsahu nenavštevoval, nemožno od správneho orgánu vyžadovať odôvodnenie rozhodnutia o nepriznaní príspevku aj z hľadiska možnosti, že v budúcnosti by žalobca mal a mohol predškolské či školské zariadenie s potrebou dopravy navštevovať.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že súd nesprávne vec posúdil, keď účel pre ktorý žalobca žiadal poskytnutie posúdil ako účel, ktorý nespĺňal dôvody pre poskytnutie tohto príspevku. Mal za to, že v konaní neboli dostatočne preskúmané nároky v zmysle § 34 ods. 6 zákona 447/2008 Z.z. Žalovaný podľa neho nevykonával dôkazy, ktorými by dostatočne zistil skutkový stav veci a teda sa s nimi v procese rozhodovania ani nemohol vysporiadať. Jediný dôkaz, z ktorého vychádzal, bol komplexný posudok zo dňa 4. februára 2010, ktorý si v zmysle § 15 zákona č. 447/2008 Z.z. sám prostredníctvom odboru posudkových činností vyhotovil a následne od tohto dôkazu odvodzoval všetky dôvody pre zamietnutie poskytnutia príspevku. Mal za to, že žalovaný prekročil rámec zákona, keď v samotnom komplexnom posudku nenavrhuje poskytnutie peňažného príspevku z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok. Zákonná zástupkyňa žalobcu uviedla v žiadosti o príspevok dôvod, ktorý považovala za najdôležitejší pre posúdenie nároku na priznanie príspevku žalobcovi, týmto dôvodom bola ochrana života a zdravia žalobcu. Žalovaný konštatoval, že predmetný dôvod nespĺňa zákonné podmienky a teda žiadosť zamietol ako neopodstatnenú.

Žalovaný vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa plne stotožňuje so svojim rozhodnutím ako aj rozhodnutím a odôvodnením napadnutého rozsudku a navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť podľa § 219 OSP. Argumentoval, že v danom prípade peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla v posudkoch nebol vôbec navrhnutý, takže správny orgán ani nemal možnosť s prihliadnutím na ďalšie skutočnosti rozhodovať o tom, či bude, alebo nebude žalobcovi priznaný uplatnený nárok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 10 ods. 1 zákona 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia (ďalej len „zákon“) posudková činnosť na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu je lekárska posudková činnosť a sociálna posudková činnosť.

Podľa § 11 ods. 11 vety prvej zákona výsledkom lekárskej posudkovej činnosti je lekársky posudok, ktorý obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 13 ods. 1 písm. e/ zákona sociálna posudková činnosť na účely tohto zákona je navrhovanie kompenzácií v jednotlivých oblastiach.

Výsledkom sociálnej posudkovej činnosti je posudkový záver, ktorého obsahom sú sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia a návrh kompenzácie vo všetkých jej oblastiach (§ 13 ods. 9 zákona).

Podľa § 15 ods. 1 písm. d/ zákona na základe lekárskeho posudku podľa § 11 ods. 11 a na základe posudkového záveru podľa § 13 ods. 9 príslušný orgán vypracúva komplexný

posudok na účely kompenzácie, ktorý obsahuje návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu.

Príslušným orgánom je orgán uvedený v § 3 ods.1 písm. b/ zákona.

Peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla možno poskytnúť, ak fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je zamestnaná alebo preukáže, že bude zamestnaná alebo sa jej poskytuje sociálna služba v domove sociálnych služieb, špecializovanom zariadení, dennom stacionári alebo preukáže, že sa jej bude poskytovať sociálna služba v domove sociálnych služieb, špecializovanom zariadení alebo dennom stacionári alebo navštevuje školské zariadenie alebo preukáže, že bude navštevovať školské zariadenie a osobné motorové vozidlo bude využívať najmenej dvakrát v týždni na účely prepravy do zamestnania, školského zariadenia alebo do domova sociálnych služieb, špecializovaného zariadenia alebo denného stacionára a dvakrát späť (§ 34 ods. 6 veta prvá zákona).

Podľa § 55 ods. 6 zákona *podkladom na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu je komplexný posudok.*

Z vyššie uvedených ustanovení zákona teda vyplýva, že peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla nemožno poskytnúť každej ťažko zdravotne postihnutej fyzickej osobe, ale iba takej, ktorá okrem podmienky ťažkého zdravotného postihnutia spĺňa niektorú z ďalších zákonom stanovených podmienok. To v danom prípade znamená, že preukáže, že *navštevuje školské zariadenie alebo preukáže, že ho bude navštevovať*, pričom zároveň musí spĺňať aj podmienku, že *osobné motorové vozidlo bude v tejto súvislosti využívať najmenej dvakrát v týždni na účely prepravy.*

Žalobca v odvolaní namietal, že žalovaný rozhodoval bez toho, aby vykonal dôkazy, ktorými by dostatočne zistil skutkový stav veci, sám však neuviedol, aké dôkazy mal na mysli. Pokiaľ žalobca namietal, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď v komplexnom posudku napriek konštatovaniu, že žalobca je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom predmetný príspevok nenavrhol z dôvodu nesplnenia podmienok uvedených v § 34 ods. 6 zákona, táto jeho námietka neobstojí. Zo zákona totiž vyplýva, že komplexný posudok obligatórne obsahuje, či a aká kompenzácia

sa navrhuje. V prípade, že sa kompenzácia nenavrhuje, je podľa názoru odvolacieho súdu namieste uvedenie negatívneho stanoviska a jeho zdôvodnenie.

Žiadateľ o príspevok je podľa § 57 písm. a/ zákona povinný preukázať skutočnosti rozhodujúce na priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, na jeho výšku alebo výplatu. Žalobca ani v odvolaní netvrdil, že by nebolo správne zistenie žalovaného, že žalobca dochádzku do materskej školy ukončil ku koncu roka 2009. Táto skutočnosť je navyše doložená potvrdením Základnej školy s materskou školou v Gbeloch z 28. októbra 2009 a žalobca v správnom konaní nepreukázal, že by mal navštevovať iné také zariadenie. Vzhľadom na existenciu vyššie uvedeného potvrdenia školského zariadenia je nepodstatná námietka žalobcu ohľadom iba telefonického výsluchu jeho zákonnej zástupkyne v procese prípravy komplexného posudku. Keďže pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP) a v danom prípade neboli splnené podmienky ustanovené v § 34 ods. 6 zákona, krajský súd nepochybil, keď rozhodnutie žalovaného považoval za zákonné a žalobu zamietol.

S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská